HVILE I GUD

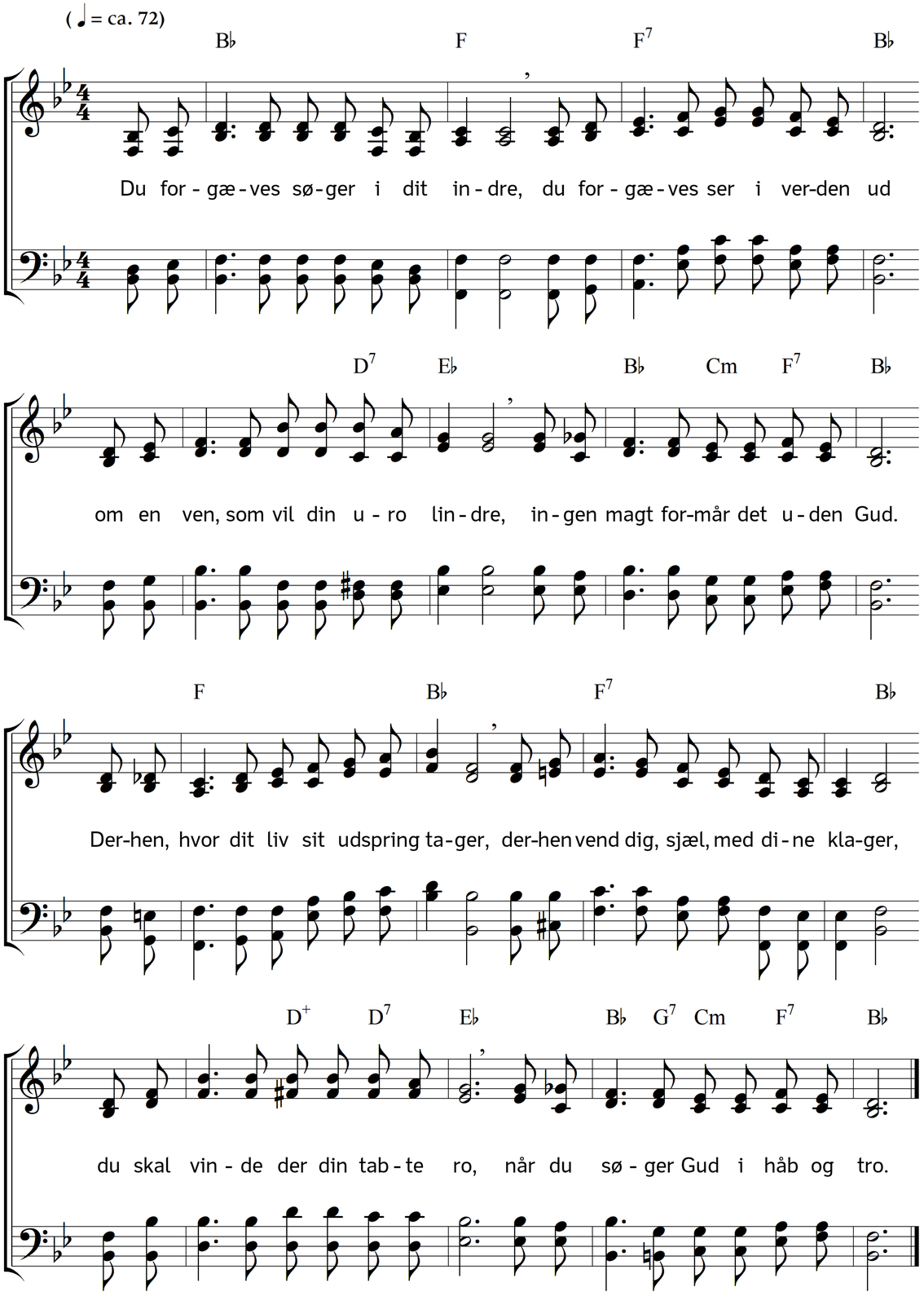

2. Ak, men styrker dette håb den svage?
Ser du ikke dine synders hær
mellem dig og Gud en grænse drage?
Ingen hjælper findes, fjern og nær;
O, men da vil Jesus sig forbarme,
løfte dig på kærlighedens arme,
til din Gud og bryde skellet ned;
alting mægter Jesu kærlighed.

3. Skaberen dig kaldte først til live,
og din Frelser gør det end engang;
endnu mere vil din Gud dig give
for at løse dig af al din trang:
sende dig sit bud, den hellig Ånde,
som har trøst for sjælen i dens vånde,
som kan ildne op det sunkne mod,
lære dig, hvor Faderen er god.

4. Derfor er du da til livets kilde
gået hen, og gennem tidens slør
skuer du med blikke, klare, milde,
at du vinder livet, når du dør;
føler salig dig, med Gud forsonet,
ser dig af barmhjertigheden kronet,
nyder alt i denne verdens strid
håb om salighed til evig tid.

5. Ro du søger; o, men søg den ikke
hos dig selv, søg den hos verden ej,
fredens egne her på Jord ej ligge,
nej, bekymring følger dig på vej.
Vel du bliver træt, dit øje lukkes,
aldrig dog den hede længsel slukkes;
tror du vel, af frugtløs søgen mat,
trøst at finde i den stille nat?

6. Læg barnlille i den bedste vugge,
lul det ind med sang og spil og lyst;
men endda du hører barnet sukke;
thi det længes mod et moderbryst.
Hvor det først sin livsdrik kunne finde,
vil det fred og søvn og sundhed vinde. –
Sjæl, vend dig til Gud i håb og tro,
han kun skænker dig den sande ro.

Tekst: Carl Johann Philipp Spitta. Oversættelse: Chr. B. Grev Reventlow. Musik: Johannes Thomas Rüegg.
Copyright © 2017 Johannes Thomas Rüegg. Kilde: www.christmysong.com/144/